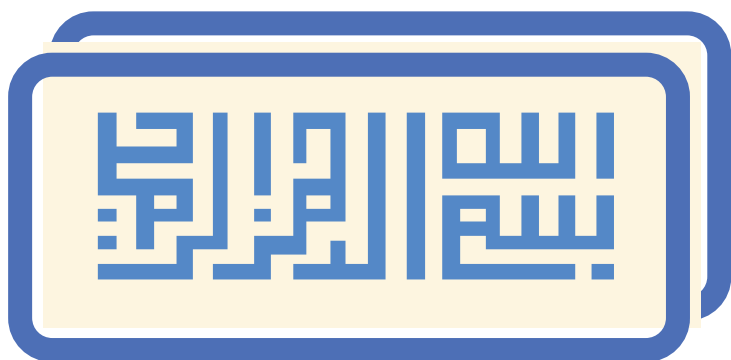

نیایش های موضوعی

دعاهای حضرت زهرا علیها السلام

حضرت زهرا علیها السلام :

سلمان فارسی گوید: ده روز بعد از رحلت رسول خدا صلی الله علیه و آله از خانه خود بیرون آمدم پس به خدمت حضرت علی بن ابی طالب علیه السلام پسر عم رسول خدا صلی الله علیه و آله رسیدم. فرمودند که: ای سلمان از ما دوری نموده‌ای و به نزد ما نمی‌آیی؟ سلمان گفت: ای حبیب من یا ابا الحسن، از مثل شما شخصی چگونه دوری می‌توان نمود؟ بلکه حزن و اندوه من از برای رحلت رسول خدا صلی الله علیه و آله مرا مانع بود و نگذاشته که در این چند روز به خدمت رسم. پس امیر المؤمنین علیه السلام فرمودند که: ای سلمان برو به منزل فاطمه علیها السلام که بسیار مشتاق دیدن تو است و اراده دارد که تحفه‌ای به تو دهد از تحفه‌ای که از بهشت برای او

آمده. پس من گفتم: یا علی از برای فاطمه بعد از رحلت رسول خدا از بهشت تحفه نیز می‌آید؟

حضرت فرمودند: بلی دیروز تحفه‌ای آمده است. پس سلمان گفت: به سرعت بسیار شتافتم و به خانه فاطمه دختر رسول خدا رسیدم، آن حضرت را دیدم نشسته و پارچه عبائی بر خود پیچیده که اگر سر خود را می‌پوشانید پاهای مبارکش آشکار بود و اگر پاهای مبارکش را می‌پوشانید سر مبارکش بیرون بود. پس چون نظر مبارکش بر من افتاد سر و روی خود را پوشانیده فرمودند که: ای سلمان بعد از فوت پدرم رسول خدا ﷺ از ما دوری اختیار نموده‌ای؟ در جواب گفتم: خدا نیارد که من از شما دوری جویم ای حبیبه من! حضرت فاطمه علیها السلام فرمودند: بنشین و متوجه باش سخنی را که به تو می‌گویم. بعد از آن فرمودند: دیروز در همین موضع نشسته و در خانه را بسته بودم و با خود در فکر بودم که بعد از رسول خدا وحی الهی

از ما بریده گشته و فرشتگان از منزل ما منصرف شدند و در این خیال بودم که دیدم در خانه گشوده شد بدون آن که شخصی او را بگشاید و سه نفر دختر داخل خانه شدند که در حسن و جمال و نازکی بدن و تازگی صورت و خوش بوئی ایشان هیچ بیننده‌ای مثل ایشان را ندیده، چون ایشان را دیدم متوجّه گردیده مهربانی نمودم و گفتم قسم می‌دهم شما را به پدرم که بگوئید از اهل مدینه هستید یا از اهل مکه؟ گفتند: ای دختر محمد رسول خدا ما نه از اهل مدینه و نه از اهل مکه و نه از اهل روی زمین هستیم بلکه کنیزانی از حور عین از دار السلام بهشت، و پروردگار عالمیان ما را به سوی تو ای دختر محمد رسول خدا ﷺ فرستاده است و ما بسیار مشتاق دیدار تو بودیم. پس پرسیدم از یکی از ایشان که به گمانم بزرگتر بود، نام تو چیست؟ گفت: مقدوده گفتم از چه جهت نام تو را مقدوده گذاردند؟ گفت: از برای آن که من برای مقداد بن اسود کندی همراه رسول خدا ﷺ آفریده شده‌ام. پس از دیگری پرسیدم که نام

تو چیست؟ گفت: ذره. گفتم چرا نام تو را ذره گذاشته‌اند و حال آن که تو در دیده من بزرگی؟ گفت: از برای آن که من برای ابوذر غفاری همراه پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله آفریده گردیده‌ام. پس از سوّم پرسیدم که نام تو چیست؟ گفت: سلمی. گفتم: چرا تو را سلمی نام گذاردند؟

گفت: من برای سلمان فارسی خادم پدر تو رسول خدا صلی الله علیه و آله آفریده شده‌ام. بعد از آن حضرت فاطمه علیها السلام فرمودند که: بیرون آوردند از برای من قدری از رطب مانند خشک بزرگ که سفیدتر بود از برف و خوش بوتر بود از مشک اذفر. پس حضرت فاطمه علیها السلام از آن خرما يك دانه به من دادند و فرمودند که: امشب با این افطار نمای و فردا هسته این خرما را بیاور. پس آن خرما را گرفته از خانه آن حضرت بیرون آمدم و به هر شخص از اصحاب آن حضرت که گذشتم، گفتم: ای سلمان مشک با خود داری؟ می‌گفتم: بلی. پس در وقت افطار به آن رطب افطار نمودم و هسته در آن نیافتم پس روز دیگر

به خدمت حضرت رسیده عرض نمودم که: دیشب به آن
رطب افطار نمودم و آن خرما هسته نداشت؟ فرمودند:
او را چگونه هسته باشد و حال آن که آن خرما از درختی
است که خدای تعالی آن را در دار السلام بهشت کاشته
است به سبب دعائی که مرا پدر بزرگواریم تعلیم نموده
و من هر صبح و شام مداومت به آن کلمات می‌نمایم.

سلمان گفت که: ای سیّده من به من این کلمات
را آموزش نما. حضرت فاطمه علیها السلام فرمودند که: اگر
مداومت نمائی به این کلمات خدای بلند مرتبه ترا از
مریضی تب نگاه می‌دارد مادام که در دنیا باشی. پس
این حرز را تعلیم نمودند و آن این است :

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خدای مهروز مهر گستر،

بِسْمِ اللَّهِ النُّورِ بِسْمِ اللَّهِ نُورِ النُّورِ بِسْمِ

به نام خدا که روشنایی است، به نام خدا که روشنی بخش

اللَّهُ نُورٌ عَلَى نُورٍ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي هُوَ

روشنی است، به نام خدا که روشنایی است بر روشنایی، به

مُدَبِّرِ الْأُمُورِ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي خَلَقَ النُّورَ

نام خدایی که او اداره کننده کارهاست. به نام خدایی که

مِنَ النُّورِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ النُّورَ مِنَ

روشنایی را از روشنایی آفرید. سپاس خدای را که روشنایی

النُّورِ وَأَنْزَلَ النُّورَ عَلَى الطُّورِ فِي كِتَابٍ

را از روشنایی آفرید و روشنایی را بر کوه طور فرو فرستاده

مَسْطُورٍ فِي رَقٍّ مَنْشُورٍ بِقَدَرٍ مَقْدُورٍ

در کتابی نوشته شده در کاغذهایی پراکنده شده، به اندازه

عَلَى نَبِيِّ مَحْبُورٍ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هُوَ

تعیین شده بر پیامبری که نیکو گردیده است و سپاس خدای

بِالْعِزِّ مَذْكُورٍ وَبِالْفَخْرِ مَشْهُورٍ وَعَلَى

را که به گرامی بودن یاد شده است و به برازندگی معروف است

السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ مَشْكُورٌ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى

و بر آسانی و دشواری سپاسگزاری شده است و درود خدا بر

سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ.

آقای ما که محمد و برخاندان پاک او.

منبع: مهج الدعوات: ص ۵. بحار الأنوار: ج ۹۲، ص ۳۶.

پس سلمان گفت که: من یاد گرفتم و قسم به خدا که این حرز را به بیشتر از هزار نفر از اهل مدینه و مکه آموختم که همگی مریضی تب داشتند و به برکت خواندن این دعا بهبودی یافتند.

بنیاد بین المللی دعا
مؤسسة الدعاء العالمية
Dua International Foundation

<https://bonyadedoa.com>